

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **B. J.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 10. 10. 2003, č. j. 59 Az 200/2003 – 17,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem- pobočka Liberec (dále jen „krajský soud“), kterým byl zamítnut opravný prostředek stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 7. 2002, č. j. OAM-3127/VL-10-12-20002. Tímto rozhodnutím žalovaný stěžovateli neudělil azyl dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a současně rozhodl, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 citovaného zákona.

Nejvyšší správní soud je nucen podanou kasační stížnost odmítnout.

Dle § 106 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o této věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek krajského soudu, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost, si stěžovatel převzal osobně dne 10. 11. 2003.

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, byl v daném případě 24. 11. 2003. Podal-li stěžovatel kasační stížnost dne 17. 8. 2005, učinil tak zjevně po uplynutí zákonné lhůty.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Nejvyšší správní soud je nucen podanou kasační stížnost odmítnout taktéž z důvodu naplnění zákonných podmínek zakotvených v ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Dne 21. 11. 2003 podal stěžovatel proti napadenému rozsudku v zastoupení advokáta Mgr. Marka Sedláka kasační stížnost, která byla Nejvyšším správním soudem projednána a rozhodnuta dne 29. 7. 2004. Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost rozsudkem č.j. 5 Azs 71/2004- 40 zamítl. V daném případě tak překážka ve věci rozhodnuté brání věcnému vyřízení podané kasační stížnosti.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 23. listopadu 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu